

Lovforslagets 2det Afsnit er en Gjen- tagelse af det i forrige Samling behandlede Forslag om Oprettelse af en ny Sindsyge- anstalt i Omegnen af Middelfart. Da de Tvivlsmaal, navnlig om Vandforsyningens Tilstrækkelighed, der tidligere vare til Stede, efter de modtagne Oplysninger maa antages fjernede, skal Udvalget nu anbefale denne Del af Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Et Mindretal (Scharling) kan vel fuldt ud slutte sig til det foreliggende Lov- forslag, for saa vidt som det gaar ud paa, at der skal oprettes en ny Anstalt for Sinds- syge og giver nærmere Bestemmelser derom, men kan derimod ikke i Diebliffet tilraade Vedtagelsen af den Del af Lovforslaget, der gaar ud paa, at de med Sindsygeanstaltnes Drift forbundne Udgifter fremtidig skulle „af- holdes af Statskassen“.

Ligesom Mindretallet ikke kan se rettere, end at den foreslaede „Overtagelse“ af Sinds- sygeanstalterne ved Aarhus og Bordingborg samt i Viborg ikke paa nogetomhelst Punkt vil bringe disse Anstalter i en anden Stilling overfor Statsmagten end den hidtil bestaaende, saaledes tror Mindretallet ogsaa, at det maa erkjendes, at de hidtil aarligt udfrevne pro- vindsielle Bidrag til Dækning af Sindsyge- anstaltnes Udgifter i Virkeligheden ere en særlig Statskat i et specielt Diemed, og at Kommunerne kun optræde som det Mellemled, der besørger Opkrævningen, paa lignende Maade, som Tilfældet er med den efter Lov 26. Mai 1868 stedfindende Refusion af de forskudsvis af Staten udredede Expropria- tions-Udgifter til Sernbanerne. At Under- skudet fremtidig skal „afholdes af Statskas- sen“, vil derfor i Virkeligheden kun sige, at Staten for Fremtiden eftergiver den særlige Skat, som hidtil er bleven opkrævet til Dæk- ning af det nævnte Underskud, og at dette altsaa fremtidig bliver at dække af de al- minde lige Statsfatter.

Den fulde Betydning af dette Forslag vilde først ligge klart for, dersom Statskassen var i den normale Tilstand, at dens aarlige Ind-

tægter og Udgifter omtrent balancerede. I saa Fald vilde det være indlysende, at det til Udgifterne til Sindsygeanstalterne uden- for Kjøbenhavn medgaaende Beløb fremdeles maatte tilveiebringes ved en Paaligning af en ny Skat paa Sjælland og Dorne eksklusive Kjø- benhavn, og at Forslaget om at overføre de omhandlede Udgifter til Statskassen i Virke- ligheden kun var et Forslag om for Frem- tiden at paaligne Udgifterne paa en anden Basis end hidtil, saa at der opnaaedes en Lettelse for nogle af de hidtidige Bidragdere, som da kun kunde tilveiebringes derved, at Andre kom til at bære en saa meget større Del af Byrden. Hvorvidt der for Tiden er Grund til at foretage en saadan Forandring i de hidtil gjældende Regler for Paalignin- gen af Udgifterne til Sindsygeanstalten, hvorved der vel navnlig skulde tilsigtes at befrie Hartkornbesidderne for en Del af de dem nu paahvilende Byrder, hvad der altsaa kun kunde ske ved at lægge en saa meget større Byrde paa dem, der ikke ere Hartkornbesid- dere, ser Mindretallet sig for Diebliffet ikke i Stand til at have en begrundet Mening om, da der ikke i de Lovforslaget ledsagende Motiver gives nogen Veiledning til Bedøm- melsen af dette Spørgsmaal. Men for saa vidt der maatte være Anledning hertil, er det klart, at hertil sigtende Bestemmelser meget vel kunde optages i det foreliggende Lovforslag, uden at det derfor blev nødvendigt at opgive de hidtil fulgte Regler om Refusion af de forskudsvis af Staten afholdte Udgifter. Ved en saadan Forandring af de hidtil gjældende Regler for Paaligningen og Opstilling af en ny Basis herfor i selve Lovforslaget vilde det blive langt lettere at bedømme, om den forandrede Fordeling var mere stemmende med Retfærdigheds og Billigheds Fordringer end den nugjældende, hvorimod det over- for den foreslaede indirekte Forandring af Paaligningens Basis igjennem en Over- førelse af Udgifterne fra Kommunerne til Staten er meget vanskelig at af- gjøre, hvem der kommer til at bære den Byrde, som det er Lovforslagets Diemed at